

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

NR 5

MAJ 1961

ÄRGÅNG 2

BEKLÄDDA MED KRAFT

Var är kraften?

Den frågan kan man ha rätt att framställa till kristenheten i vårt land, som just nu otvivelaktigt befinner sig i ett andligt krisläge. Frågan gäller naturligtvis den helige Andes kraft. Det finns många som inte tycks förstå detta läge, ty man talar så mycket om de goda krafter man har till sitt förfogande i verksamheten. Många församlingar börjar mer och mer likna idella föreningar och klubbar. Den kristna verksamheten har för många blivit en hobbyverksamhet. Man går till mötet eller kyrkan om det är ordnat något trevligt eller något "kul" för ungdomen i ungdomsvåningen. Det är en rätt så vanlig förteelse på sina håll, att ungdomen på lördagskvällen har möte för sig själv medan de övriga "gamla" vännerna är samlade till bön. Det verkar nästan som om bönemötet bara blivit en formsak. När man sedan samlas till offentligt möte får det karaktären av en uppvisning och ett framträdande efter ett väl utformat mötesprogram utfärdat av en specialkommitte. Guds församling har i många fall blivit en plats för egna intressen och ideer, där Je-

Donald Bergagård

sus Kristus får nöja sig med att komma i andra hand. Gud har blivit redskapet för lärjungens vilja, i stället för att lärjungen skulle vara redskapet för Guds vilja. Hur vågar man? Hur kan man? Hur djupt sover man? Vem eller hur många skall vakna upp ur den andliga försoffningen innan det blir försent? Här har vi, som Ordets förkunnare, ett oerhört ansvar.

Guds ord visar ju oss tydligt och klart nödvändigheten av att vara beklädda med Andens eld och kraft. Det räckte inte för lärjungarna att de hade varit med Jesus då han vandrade omkring här på jorden och gjorde under. Då han lämnade dem och gick till sin Fader i himmelen, förbjöd han dem strängt att verka för honom innan de hade undfått Andens kraft. Därför bjöd han dem att stanna kvar i Jerusalem till dess att de, från höjden, blivit beklädda med kraft. Först efter pingstdagens upplevelse då de alla blev uppfyllda av helige Ande, hade de rätt och möjlighet att verka för Guds rike.

Då de nu förkunnade evangeliet i Andens kraft fick de se att Herren verkade med dem och stadfäste Ordet. Människorna kom till kännedom om sin synd, ty Anden överbevisade dem. Då frigörelsens och försoningens budskap förkunnades kunde man ta emot syndernas förlåtelse genom tron på Jesus. Många döptes i vatten och helig Ande, talade nya tungomål och profeterade. Skaror av sjuka blev underbart helbräddagjorda. Många tecken och under gjordes genom apostlarna. Är du enig med mig då jag säger: den sortens revolutionerande verksamhet behöver vi mer av i vårt land? Det är ingen brist på möten, kyrkor, lärare, teologer, predikanter och mångahanda verksamhet, nej, men det är brist på Andens eld och kraft.

Det räcker inte med teorier om vi inte har den överbevisande kraften. Det är en bild som talat till mig många gånger: Om en polis skall kunna uträtta något i trafikvimlet, så hjälper det inte med att han endast har skriftlig auktoritet, hemma i skrivbordslådan, att dirigera trafiken, om han inte samtidigt

Forts. nästa sida

är klädd som reglementet föreskriver. Om han är såsom "en vanlig människa" har han inget att säga till om och kan inget uträtta. Om inte vi, som enskilda och församlingar är beklädda med Andens kraft som Ordet säger, har vi ingen auktoritet i andevärlden och kan inget uträtta där som Guds redskap. "Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot." (Sak. 4:6) "Men när den helige Ande kommer över eder, skolen i undfå kraft att bli mina vittnen .. sade Jesus. (Apg. 1:8).

I avfallstider söker man att själv skapa auktoritet, inflytande och stämning genom yttre glans, själiska ritualer och former. Katolska kyrkan ligger långt framme i dessa ting med Svenska Kyrkan mycket nära i sitt släptåg. Det är dock kusligt att konstatera att många frikyrkoförsamlingar alltmer går in för att likna och efterapa dessa kyrkors former och ritualer. Man kommer därmed längre och längre bort från Ordets mönsterbild. Den gudomliga enkelheten är på avskrivning. Andligt avfall tar sig många uttryck. Många ting kunde nämnas i detta sammanhang men detta kan vara nog denna gång.

Om vi än har sett hur det andliga avfallet har trängt fram och banat väg för världslighet och otro de senaste åren, så har Herren Jesus varit i förbön inför sin Fader för den återlösta skaran. Nu har vi fått höra Herren tala igen. Gud går de vägar han fordom gick och han går nya vägar. I denna sena midnattstid ljuder signalerna skarpa klara, väckande, frigörande, vägledande och uppbyggande. "Ett andligt hus" skall byggas upp för Herrens härlighet. "Vakna upp, vakna upp, ikläd dig din makt, o Sion; ikläd dig din högtidsskrud, Jerusalem, du heliga stad; ty ingen oomskuren eller oren skall vidare komma in i dig. Skaka stoftet av dig,

Mitt vittnesbörd:

Frälst, döpt i Anden och botad!

"Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort ifrån synderna och leva för rättfärdigheten; och genom hans sår haven I blivit helade." (1 Petr. 2:24)

Om du, käre vän, som läser detta, inte tagit emot Jesus som din personlige Frälsare, vill jag vittna om vad Jesus betyder för mig. Jag har inget att berömma mig av eller några goda gärningar att se tillbaka på. Jesus frälste mig av bara nåd och tog mig ut ur den hopplösa ställning, som jag befann mig i. Halleluja! Vad denna världen har att bjuda på, är bara tomhet i förhållande till vad Jesus önskar ge dig. Jag tog till mig av allt vad denna världens gud hade att bjuda på och jag levde ett liv i sus och dus. Den ena förnöjelsen avlöste den andra. Jag blev slav under alkohol och andra laster, vilka förde mig allt djupare ned i synden. Jag försökte emellertid att trösta mig med att mina kamrater och många andra levde i samma ställning som jag. Men tomheten av det liv jag

levde, kunde jag inte blunda för. Livet måste väl ändå ha något mer innehållsrikt att bjuda på. Jag blev trött på alla dessa surrogat, som måste till för att hålla livet gående. Nu har jag fått uppleva, käre vän, att den glädje och frid, som alla människor jagar efter, är det bara Jesus som kan ge. Mitt i all hopplöshet, fick jag räcka fram min troshand mot Jesus, och av nåd fick jag mottaga en härlig frälsning och dop i den helige Ande med tungomål som tecken. Detta hände den tredje februari i år kl. 04.00 på morgonen. Just i de dagarna bröt en härlig väckelse ut på min hemort, Örje i Norge, då Gud fick använda broder Henry Mansika till rik välsignelse. Broder Mansika bodde vid det tillfället i mitt hem. Vi hade suttit och samtalat till långt fram på natten, och det var dags att gå till sängs. Men då kände jag, att jag hade mitt tillfälle att bli frälst, så jag ställde fram en stol mitt på köksgolvet, sedan gick jag in i rummet och sa-

Forts. på sid. 7

stå upp och intag din plats, Jerusalem; lös banden från din hals, du fångna dotter Sion." (Je. 52:1, 2). Guds församling är platsen där hans härlighet och kraft skall vara verksam till hjälp för syndiga och lidande människor. Herren vill upprätta sin härlighet och ära i församlingen. Vill du vara med och göra en insats? Giv dig helt åt Gud! Han vill bekläda dig med sin kraft. Tro inte att det är överandligt och högmodigt att bedja om Andens kraft och nådegåvor. Bibeln säger, att vi skall vara ivriga att undfå de nådegåvor som äro de största, (1 Kor. 12:31) framför allt profetians gåva. (1 Kor. 14:1). "— när I ären ivriga att undfå andliga gåvor, så

må eder strävan efter att dessa hos eder skola överflöda, hava församlingens uppbyggelse till mål." (1 kor. 14:12).

Den församling som saknar Andens kraft och förbliver i den ställningen äger inte existensberättigande. I stället för att stå där fylld av Guds härlighet och ära, befinner den sig nu i ett tillstånd som drager vanära över Guds verk. Gud bär inte skulden. Överge därför bekvämlighet och slöhet och vakna upp till rätt nykterhet så att i kunnen bedja. "Ty den som beder han får. — huru mycket mer skall icke då den himmelske Fadern giva helig Ande åt dem som bedja honom."

MIDNATTSROPET

utkommer varje månad.

Red och ansv. utg. **Arne Imsen**

Medarbetare:

Donald Bergagård

Tidn. adress:

Box 6016, Örebro 6

Telefon 13 19 68

Postgiro 57 16 20

Lösnummer 60 öre

Pren. kr. 6: 50 pr år

WERNER SÄLLSTRÖM*har fått hembud*

jelse. En mångårig predikogärning hade givit honom en stor fond av erfarenheter att ösa ur. Han hade ju varit ett Herrens vittne i nära fyrtio år, men det verkligt föredömliga med broder Sällström var, att han levde i förnyelsen på ett sådant sätt, så hans undervisning alltid var frisk och inspirerande. Vem kunde ana att Werner Sällström var över sextio år? Han var född den 23 augusti 1899. Ingen ting i hans personlighet gav tillkänna denna höga ålder på denne sällsynt ungdomliga människa. Dock hade han till några bröder under det sista besöket i Örebro uttalat att han var trött och att han därför hade en känsla av att hembudet skulle komma snart. Knappt två veckor senare kom det bud han väntade. Sällström var i Ljusdal som predikant i en mötesserie. Denna mötesserie fick han aldrig avsluta. Mitt i veckan nåddes han av hembudet, och en sliten Gudsmän gick för att vila hos sin Herre.

Det var under det för broder Sällström så kampfyllda sista levnadsåret, som våra vägar sammanfördes. I över trettio år hade han varit verksam i pingstväckelsen, men av skäl som är fullständigt obegripliga blev han genom ett bryskt tillvägagångssätt ställd utanför deras led. Att ett sådant ingrepp icke går spårlöst förbi förstår var och en, men det var underbart att se hur den kris som följde för vår broder ledde till en större frigörelse. Många av hans gamla vänner svek men andra stod kvar vid hans sida. Dessutom fick han en ny skara vänner, som tillsammans med honom kämpade för andlig frihet.

Begravningsakten, som ägde rum å Gravkapellet, Södra kyrkogården

Forts. på sid. 6

MIDNATTSROPET

Under de senaste månaderna har vi genom verksamheten och tidningen fått många nya vänner på olika platser i landet. Vi har blivit inbjudna åt olika håll för möten, men det har varit möjligt för oss att uppfylla endast en liten del av sådana önskemål. "Kom till oss. Vi ordnar lokal och svarar för kostnaderna i samband med mötena". Så har det låtit i brev och telefonsamtal från när och fjärran. Vi är tacksamma för dörrarna, som har öppnats för oss, men vår begränsning gör att vi icke hinner komma till er alla på en gång. Men nu vill jag ge er ett förslag. Samlas till bönemöten. Bed om kraft från höjden till att bli levande vittnen där ni bor och verkar, och bed att Gud tar ut Andesmorda vittnen, som vågar stå för Herrens räkning i denna mycket svåra tid. Det är av stor betydelse att bödens Ande får vara verksam, ty då kan förunderliga ting ske. Det kanske icke blir så många som samlas de första gångerna, men vad har det för betydelse. Jesus har lovat vara närvarande varhelst två eller tre samlas i hans namn.

A. I.

Om Midnattsropet

I föregående nummer påbörjade jag en artikel om Köttslig enhet — Andlig splittring, som skulle ha fortsatt i detta nummer. Vissa förhinder har emellertid gjort att fort-

En älskad broder och mycket kär vän har helt hastigt kallats ur tiden. En stridsman har för alltid lagt ner vapnen och gått hem för att njuta av den eviga vilan. Vi, hans maka och fem barn, anhöriga och en stor skara trossyskon, känner saknaden mycket stor. I Örebro Fria Församling hade vår broder haft en särskild god ingång, och vi fröjdades över den nåd, som hade vederfarits denne Herrens tjänare. Ingen ting tydde på att hans arbetsdag skulle få ett så hastigt slut. Vital som få, predikade han Ordet med kraft och överbevisning. Sent skall vi glömma han sista besök hos oss. Det var söndagen den 23 april, då han förkunnade evangelium med en sällsam smör-
 ~~~~~
 sättningen av denna artikel får stå över till nästa månad.

Så en viktig sak! Säkerligen finns det vänner i vår läsekrets, som skulle vilja vara med och sprida Midnattsropet. Många är redan i verksamhet i denna mission men ännu finns det plats för många fler. Låt tanken åtföljas av handling. Sänd oss några ord och beställ det antal exemplar du önskar. Av närmast föregående nummer finns det ett litet antal kvar.

A. I.

AGNE BARK:

LOVA HERREN MIN SJÄL!

Ps. 103 1—5

Det som behövs i våra dagar, är nog utan tvivel väckelsemöten med väckelsekraft. Väckelsemötets kännemärke är, att det åstadkommer väckelse i människornas hjärtan. Det finns tre olika slags väckelsemöten. Först och främst väckelsemöten då syndare blir väckta och tar emot Jesus som sin Frälzare. Sedan finns det väckelsemöten för Guds folk. Det är ju konstigt, att det skall behövas, men det är så i alla fall. Till sist finns det också väckelsemöten då vi behöver komma i enrum med Gud. I sådana möten får vi ställa vår själ mot väggen och säga till oss själva: "Lova Herren min själ, och förgät icke vad gott han har gjort!" Det behöver Guds folk göra. Tänk, att David gjorde det. Den ovan citerade psalmen börjar med orden: "Lova Herren min själ" och slutar med orden: "Min själ lovar Herren". Vad är orsak till att inte folk lovar Gud? Vi som har upplevt denna nåd ifrån himmelen. Ja, sångmästaren säger här, att de har kort minne. De kommer inte ihåg, vad Gud har gjort, vem han är, vad han sagt och vad han lovat göra. Därför får vi påminna varandra om, vad Gud har gjort, ty då stämmer vår själ till lovsång. Det står om Gud, att han förlåter, helar, förlossar, kröner och mättar sitt folk, så nog har vi orsak att lova Herren, vi som upplever detta i vårt liv. Ja, det är underbart, tänk att Jesus förlåter dig alla dina missgärningar. Varför? Jo, därför att han bar alla dina synder på Korset, har han makt att förlåta all synd. I den engelska översättningen står det: Han helar alla dina sjukdomar." Varför? Jo, han bar dina sjukdomar.

Agne Bark

Du blir helad genom hans sår. Det står också, att han kan förlossa ditt liv från graven. Han kan förlossa dig, som inte är frälst från den andliga döden, som skiljer dig från livsgemenskapen med Gud. Och han kan göra dig levande genom sitt livgivande ord som förbliver, ty det är sant, att där det levande ordet får komma in i hjärtat, där giver det liv åt dem som tager emot det.

Vi som tror på Jesus skall uppstå. Han har gjort dödens makt om intet, står det, och fört liv och oförgänglighet fram genom evangelium. Och det står, att såsom barn har blivit delaktiga av kött och blod, så har han, Jesus, på samma sätt blivit delaktig därav. Varför det? För att göra dens makt om intet, som har döden i sitt våld, det är djävulen, och göra alla dem fria, som av fruktan för döden, hela sitt liv igenom hade varit hemfallna åt trældom. Det gör Herren, pris ske Gud! När vi är frälsta förlossas vi från graven, och när vi har fullbordat vårt verk här i tiden, insätter han oss i de himmelska boningarna. Ära vare Jesus! Det är underbart. Han kröner oss med nåd och barmhärtighet.

Tänk, att Jesus Kristus tog förbannelsens symbol på sin panna. Du vet, att när människorna föll i synd så skulle marken bära törne och tistel för människans synds skull. Marken blev förbannad och denna förbannelsens symbol fick Jesus bära omkring sin panna. Han kröntes med en törnekrona, men det gjorde han för att du skulle kunna krönas med nåd och barmhärtighet. Kröningen innebär välde. Du får konungsligt välde genom Jesus.

Så mättar han ditt begär med sitt goda. Du bliver ung på nytt som en örn. Du har skäl här att lova Herren. Det står inte det, att han mättar din själ med sitt goda så att du bliver en mullvad, som kryper efter jorden jämt och trivs med det livet. Så borrar han sig ned i jorden och håller på med att gräva sina gångar där. Inte alls på det sättet. Du blir frälst från all mullvadsnatur, när du får ta emot Jesus på det sättet och uppleva den här förnyelsen. Det blir en genomgripande förnyelse då man blir ung på nytt som en örn. Varför? Jo, örnen representerar styrka. Han har de starka vingarna, som bär upp honom på ett högre plan, så han kan se allting i himlaperspektiv. Han ser inte i grodperspektiv som vi gör många gånger. Allting blir så tungt och besvärligt. Vi måste få nya vingfjädrar såsom örnen och höja oss över jordlivets futtigheter. Då ser vi Guds plan med våra liv. Örnen har den skarpa blicken, som ser vad ingen annan ser, och det vill Guds Ande ge dig också. I förnyelsen öppnar Herren dina ögon och genom Gudsuppenbarelse får du skåda Guds rikets hemligheter. Det är underbart. Men det finns endast en förutsättning för

oss att få uppleva det här. Nämligen genom att uppleva denna genomgripande förnyelse, då han får mätta vårt begär med sitt goda. Vad är Guds goda då? Jo, det är den tillkommande världens välsignelser och krafter, som vi får smaka redan här i tiden. Det står om Anden att den är en underpant på vårt arv till förvisning om, att hans egendomsfolk skall förlossas hans härlighet till pris. Du kommer i åtnjutande av räntorna på det himmelska arvet. När vi upplever detta, vet vi, att hela härligheten i himmelen är vår. Det stämmer vårt hjärta till lovsång. Förutsättningen för att få uppleva detta är, att vi har längtan och begär efter mer av Gud. Det var en sak som fattades i församlingen i Laodicea, nämligen längtan. Man sade: "Jag har allt, och behöver intet". Då säger Jesus: "Du vet inte, att just du är ömkansvärd, blind och naken." Det fanns ingen längtan. Så länge som längtan brinner, denna längtan som i Bibeln jämföras med hunger och törst, och vi vill öppna vårt hjärta för vad Gud vill giva, kommer vi att få uppleva Guds rika välsignelser. Det står i Ps. 42: "Såsom hjorten trängtar till vattenbäckar, så trängtar min själ efter dig, o Gud. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden." Det står i grundtextens översättning: "Såsom hjorten skriker efter vattenbäckar, så skriker min själ efter dig, o Gud." Detta är biblisk längtan och hunger. Hunger och törst är ingen flyktig företeelse, som man avfärdar utan vidare. En människa, som har gått vilse i öknen och inte fått vatten på länge, sätter sig inte ned liknöjd och säger: "O, vad skönt att få någonting att dricka". Hon säger: "Jag måste ha vatten, annars dör jag!" När vi får smak på vad Gud vill giva, avskyr vi all ljumhet och slöhet och vill av hela vårt hjärta tränga oss fram till

"Laglöshetens hemlighet"

I Evangelii Härold för den 23 februari finns en artikel som gjorde mig något konfunderad. Artikelförfattaren skriver om falska profeter, Show, religiösa marknadstillställningar, med reklam om mirakler, tecken och under. Om sönderrivna gudomliga lagar, om

församlingens splittring. Vad menar broder? Till vilka är förmaningen riktad?

Inom våra landamären har inte jag upptäckt någon reklam för tecken och under. Jag och många med mig, beder om en väckelse,

Forts. sid. 6

upplevelser av Guds makt i våra liv.

Det står om den förlorade sonen, att han var i det främmande landet, så åstundade han, att få äta svinmaten. När han kom hem till faderhuset, hade han ingen längtan mer efter svinadrevet. Det var honom fullkomligt likgiltigt när han fått smak på de himmelska gäverna.

Det är likadant med dig, som inte är frälst. Du tycker kanske, att du har det bra ute i världen, Jag skall säga dig, att när du får smak på Herrens välsignelser, längtar du inte tillbaka till världens usla brunnar. Det bör inte heller en kristen göra. Herren kan ge en härlig seger i ditt liv. Det finns tyvärr många kristna bekännare i våra dagar, som ser sig tillbaka ut i världen. På vissa håll är det till och med nödvändigt att övervaka, särskilt ungdomar, för att de drar ut på världsliga nöjen.

Detta förekom inte på de första kristnas tid. De levde ett överflödande liv, och det står om dem, att "dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, brödsbrytelsen och bönerna." De voro endräktigt tillsammans i helgedomen. Där behövde ingen hålla fast dem i gemenskapen, ty de höllo sig själva fast, för att de var gripna av Gud, hade upplevt honom och levde i förnyelsens strömmar från himmelen. I en levande församling, där Guds Ande verkar, behövs ingen mänsklig

vakthållning över medlemmarna. Jesus kan fullkomligt frälsa, så att det både syns och känns, står det i en gammal lärsång. Du behöver inte alls lida nederlag på nederlag och gå omkring kraftlös, så att världen får den uppfattningen, att vi har en svag, liten, klen Jesus, som ingenting förstår. Jag skall säga dig, att Jesus är stor och stark och kan tillfullo frälsa och hjälpa. Må, han bli stor och dyrbar i ditt hjärta! Han har makt här på jorden att förlåta synder. Han är vår överstepräst och sitter på Faderns högra sida och manar gott för oss.

Vi har orsak att lova Gud. Många säger: "Jag känner det inte så." Då är detta ett bevis på att du behöver prisa Gud mer än någon annan. Det står ingenstans att vi skall känna något för att kunna lova Jesus. Men David han sade: "Lova Herren min själ." Om du kommer ihåg, när du mötte Gud sist, så vet du, att det skedde, när du var positiv i din ande. Han har ingen större längtan än att få möta sina barn. Då du vet det och lovar Herren i barnslig tro och enfald, för att han är densamme och vill fylla dina behov i härlighet, skall du möta Jesus underbart. Det är inget märkvärdigt och mystiskt. Häv upp din röst i lovsång till honom, lova och prisa honom för vad han har gjort för dig. Han förlåter dina synder och frigör din själ. Han vill utföra sitt verk i ditt liv.

LAGLÖSHETEN...

Forts. fr. sid. 5

med åtföljande tecken och under. "Dessa tecken skola åtfölja dem som tro"; Mark. 16: 17—18. I Joh. 14: 11—12 talar Jesus om gärningar som föder tro.

Det talas för lågmält från våra predikstolar om, att Jesus IDAG både vill och kan göra tecken och under. Jag läser åter och åter Joh. 14: 12, "Sannerligen, sannerligen säger jag eder. Den som tror på mig, han skall och själv göra de gärningar som jag gör, och ännu större än dessa skall han göra. Ty jag går till Fadern." Hur förvaltar vi de rikedomar, som Jesus gav i sitt testamente till sina lärjungar?

Utomlands och på missionsfältet får vi höra hur Gud går fram, enligt sitt ord. Varför inte i samma utsträckning här på hemmafältet? Istället för att kritisera och misstänkliggöra de som vågar tro och praktisera Guds ord, borde vi tacka Gud för dessa, och i ödmjukhet böja oss i stoftet, och bekänna vår synd och otro. Jag kan hålla med om att laglöshetens ande är verksam inom många församlingar, men på ett helt annat område. Världsanden har fått ett starkt grepp om de kristna. Sista modet måste följas. Ytlighet istället för andlighet. Det är synd om sådana kristna som inte vet av den kraft och glädje som ett dop i den helige Ande skänker. Guds ord blir endast en död bokstav. Inga realiteter, inga nya erfarenheter får de uppleva. Vi står i skuld till dem, och till vår omvärld för övrigt.

Nej, låt oss tacka Gud för de modiga trossyskon, som vågat lösgöra sig från slentrian, ljumhet och partisinne. Nytt vin i nya läglar. Må Andens eld få sprida sig bland allt Guds folk. Må partimurarna falla och Guds folk stå eniga som en man mot syndens hemska makt.

M. L.

Seger-rapporter från när och fjärran

Dop i Örebro simhall

Dopförrättning hölls lördagen den 22 april då en skara nyfrälsta vänner döptes till Kristus. Denna gång fick simhallen i Örebro badhus fungera som "kyrka" och den lilla badbasängen som "dopgrav". Mycket folk var samlad och en härlig ande var verksam. Under själva dopakten steg jublet kraftigt till Jesu ära. Många sade, att det var den underbaraste dopförrättning de hade varit med om i hela sitt liv. I mötet talade Agne Bark och Arne Imsen. Dopet förrättades av Donald Bergagård.

Mäktiga möten i Örnsköldsvik

För några veckor sedan besökte bröderna Arne Imsen, Donald Bergagård, Erik-Gunnar Eriksson och Agne Bark Örnsköldsvik och förkunnade väckelsens budskap i tvenne möten. Mötena, som hölls i det stora Läroverkets aula, hade samlad en stor skara intresserade och längtande människor. Torsten Persson hälsade bröderna välkomna till Örnsköldsvik och uttryckte sin glädje över att få samlas i Jesu namn.

Redan i första mötet var Guds Ande mäktigt verksam. En härlig frigörelse i sång och vittnesbörd

skapade den rätta atmosfären, som hör verkliga väckelsemöten till. I sista mötet fylldes de främsta bänkarna av längtande själar unga och gamla för att uppleva Gud på nytt, för att bli helbrägdagjorda eller för att uppleva dop i helig Ande och eld. Herrens arm var i verksamhet och gjorde underbara ting. Många har tro för flera möten i Ö-vik och väntar att snart få besök av bröderna igen. Säkerligen vill Gud göra mäktiga ting i den staden. Halleluja!

WERNER SÄLLSTRÖM

i Lindesberg lördagen den 13 maj, var en gripande högtid. De många talen vittnade enstämmigt om att Sällström under sin livsgärning fått föra många till livsgemenskap med Gud, och det är väl egentligen det största som kan sägas om ett Herrens vittne. Hela denna sorgeshögtid blev så ovanlig och märklig, ty mitt i sorgen och saknaden förnams en stark underton av sällhet och förtröstan. Himlen kom så nära och fyllde våra hjärtan med tacksamhet till den levande Guden för hans aldrig svikande nåd och trofasthet.

Frid över broder Werner Sällströms ljusa minne! Arne Imsen

Nya grammofonskivor

CCEP 4

Vi äro kämpar: sjungen av sångarna i Örebro Fria Församling, Upptaget i ett möte,
När de frälsta tåga in: sjungen av Donald Bergagård och Agne Bark.

CCEP 3

Jag önskar att se Jesus först av allt: sjungen av Arne Imsen och Donald Bergagård.

Jesus ä rhär....: körer sjungna och inspelade under möte i Örebro.

Jesus förlöste min själ: Maran Ata — Midnattsropet: Sjungna av Donald Bergagård.

Skriv till tidn. Midnattsropet, Box 6016, Örebro 6. Vi sänder pr. postförskott. Skiva pr. styck 10. kr. + Porto.

GRAMMOFONBOLAGET CAVATINA

MITT VITTNESBÖRD:

Fort. från sid. 2.

de till Mansika: "Nu vill jag bli frälst. Vill Du bedja för mig?" Och så böjde jag mina knän vid stolen och bad om frälsning i Jesu blod. Det tog knappt tre minuter förrän Guds kraft kom över mig och jag rullade på golvet och talade nya tungomål. Halleluja.

Käre vän, kom till Jesus, och du skall få stifta bekantskap med den suveräne Frälsaren. Han som själv har blivit frestad i allt i likhet med oss. Han kan komma dig till hjälp, oavsett vilken ställning du befinner dig i. Sätt dig ner i nådastolen och låt Gud få utföra verket. Låt inte ditt kloka huvud få hindra dig i en så viktig avgörelse. Då jag överlät mig till Jesus, kunde jag icke förstå, hur det skulle gå till. Men i tro och tillit gav jag mitt liv i hans händer. Gud är god, och han har gjort mer för mig än jag själv har haft förstånd att bedja om. Ära vare Jesu dyra, heliga namn. Han har befriat mig ifrån nikotin och andra laster och gjort mig fullkomligt helbrädda från en svår sjukdom, som jag var väldigt plågad av. All ära till Jesus. Han är lika rik för alla och han önskar, att få fylla även dig. Det bästa av allt är, att det inte är en engångspåfyllning vi får, utan vi får ny påfyllning varje dag av källan som aldrig sinar ut. Du kanske tycker att du är bra som du är, men vi hava alla syndat och saknar härligheten från Gud. Om du inte blir frälst, går du evigt förlorad. Fäst din blick på Jesus och tag inte hänsyn till vad vänner och bekanta säger. JESUS ÄLSKAR DIG! Idag är nådens dag. Amen!

Jakob Dybvik

**SPRID MIDNATTSROPET
TILL VÄNNER OCH
BEKANTA**

I TJÄNST FÖR JESUS!

I min tidigare deltidsanställning, hade jag uppgiften att vara bokförfattare och deklarerant i en bokföretagsfirma. Arbetet var trivsamt och värlönlönat, och tillfredsställelsen god efter ett väl utfört verk.

Så kom Jesus med en ny kallelse. Den lød: "Tag ditt kors och följ du mig!" Jag svarade: "Ja!"

I min nuvarande tjänst får jag vara åsna, eller rättare sagt, hand och fot och mun åt Mästaren. Han behöver mig nämligen till att bära ut tidningen Midnattsropet till människorna. Denna uppgift är inte bara trivsam, den är underbar! Jag förundrar mig över att en sådan uppgift förlänats mig. Lönen får jag ut, till en del, för var dag, så mycket jag behöver. Den består inte i pengar, men i en glädje, som inte kan beskrivas. Hade som duvan jag vingar, så flöge jag direkt uppåt och hemåt.

Jag möter alla sorters människor i dörröppningen. Någon blir förargad över den "nya splittningen" och delar frikostigt ut av riset, många är helt likgiltiga och föraktfullt avvisande, en del är rädda, somliga är ytterst tacksamma, någon bjuder t.o.m. på kaffe. Någon har sagt: "Kom igen vid

midnatt!" Det har hänt, att jag måste tappa en mjölkflaska i ett affärsgolv och sedan torka halva golvet för att få lämna en tidning. Ibland hinner jag inte tala färdigt, trots att mina ord inte är så många, förrän somliga är färdiga att köpa. Men bäst av allt, några har börjat tala om sina bekymmer i form av sjukdom, dödsfall och själsliga problem. Då känner man tillfredsställelsen av att få vara en bärare av Jesu budskap till dem.

Jesus har för mig själv, genom sin ledning i detaljer, varje dag bevisat sin trofasthet och att arbetet icke är fåfängt. "Den dagen" skall göra det kunnigt. Han svarar själv för växten av det utsädda.

En profan sida finns också, vår verksamhet blir annonserad. Har du, som läser detta, en liknande kallelse, och är du i kroppslig stånd, så gå du och gör sammaledes! Jag kan garantera dig, att du aldrig ångrar dig, men du kommer att längta efter varje ny dag, då du får gå ut på nytt. Och en sak till: "Den han har kallat, den skickliggör han ock." Tveka alltså icke! Gå i Jesu namn och sprid Midnattsropets budskap!

Rachel Richardson

Obs! Missionen

Till vänners kännedom meddelas att missionärsfamiljen i Kenya mötts av en del svårigheter, vilket de meddelat i brev till församlingen. Båda makarna har haft malariafeber, Margaretha särskilt svårt. De fick även ett meddelande från tullmyndigheterna att tull skulle betalas för medhaft gods, bilen inräknad. Summan som skulle erläggas är 1700 shillings. Omräknat blir det 1235 svenska kronor, vilken utgift de med bästa vilja ej kan betala av underhållet. Även församlingen här i Örebro har svårt

att omgående åstadkomma en så stor penningssumma. Församlingen gjorde en förfrågan till Kristen Gemenskap i Stockholm vars medlemmar Eklunds är, för att om möjligt få hjälp med den begärda summan, men församlingen meddelade att de ej nu kunde bisträcka Eklunds med något.

I hopp om att någon skall känna sig manad av Herren att bedja och offra för dessa kära missionärer har dessa rader nedskrivits. Medlen kunna sändas pr. postgiro 57 16 20 Midnattsropet, Örebro. Angiv missionsmedel på tallongen.

Knut Ringstad

VÅR UPPGIFT

Denna artikel är hämtad ur boken Pingstväckelsens riktlinjer utgiven av Filadelfiaförlaget 1917. Förvisso har denna bok ett aktuellt budskap i dag.

”En ödesdiger tid bryter in över Europa.”

Med dessa ord inledde den tyske rikskanslern det beaktansvärda riksdagssammanträdet den 4 aug. 1914. Större och väldigare än vi någonsin kunnat ana, har emellertid allvaret framträtt i den tidernas förändring, som plötsligt kommit över oss. Men Guds folk känner, att dessa dagar av stora händelser i första hand gälla oss. Vi veta genom Guds ord, att dessa rörelser inom folkvärlden (Hag. 2:7) genom Guds starka hand måste tjäna till att upprätta hans konungarrike och genomföra hans eviga frälsningsrådslut (Es. 43:3, 4). Kunskapen härom giver oss vissheten, att genom de i utveckling stadda händelserna bliva uppgifter av allra största räckvidd lagda för Jesu Kristi församlings fötter. Vårt ansvar är stort, och mycket står på spel. Måtte det givas oss att klart förstå, vad Kristus såsom huvudet för sin kropp, som är församlingen, väntar av oss i dag och vill utföra genom oss, hans lemmar, i sin heliga Andes kraft!

Med många andra troende över hela jorden dela vi den övertygelsen, att *Begynnelsen till slutet* har kommit över oss. Mänskligheten går med skyndsamma steg mot de stora mål, som enligt skriftens profetiska vittnesbörd äro fastställda för henne. De båda dubbelströmmar, som runno upp vid paradiset port (1 Mos. 2: 10 ff.), bereda sig på att mynna ut i sina olika hav (Upp. 15:2 ff.; Upp. 20: 14, 15). Uppenbarelse av syndens männi-

ska (1 Tess. 2) och att människosönens återkomst från himmelen är nära förestående visas allt tydligare genom mångahanda tecken. Och liksom andarna ur avgrunden äro ohyggligt flitiga att förbereda och inleda antikrists herradöme i folkvärlden, så verkar Jesu Kristi Ande med stor makt och trohet på församlingens beredelse för hans återkomsts dag,, som närmar sig. Det råder intet tvivel med avseende på den uppgift, som ligger för oss och för allt Guds folk. Det rör sig om intet mindre än *uppbyggandet och fulländandet av Kristi kropp för hans återkomst*.

Detta har under alla tider varit den Helige Andes uppgift i församlingen. Detta är, vad som slutligen måste öppet visa sig i de sista dagarna. Här ligger alltså för oss den tydliga vägen, som även vi hava att gå. Icke som om det skulle vara vår uppgift att grunda en *ny kyrka* eller nu först framställa Kristi kropp eller anbefalla oss själva såsom ”den sanna Kristi kropp”. Nej, vi vilja i all enfald *utgiva oss själva såsom lemmar i kroppen till tjänst för det hela*. Vi vilja i all ödmjukhet ställa oss till huvudets förfogande för hans övriga kropp och för världen för att blott vittna om och utföra det som han vill hava vittnat om och utfört genom oss. I den mån, som Herren Kristus under denna *fulländningstid* avslöjar sina underbara tankar med sin församling under den fortskridande gången av sin verksamhet på jorden, i ljuset av hans ord, vilja vi gå in på dem. Vi vilja ligga som ett helt brännoffer

för honom, vår konung, på hans altare, och för hans kropp, våra bröder och systrar i honom och även för en förlorad värld. Därför hata och fly vi allt partimakeri och sektväsen, som möjligen skulle vilja resa sig bland oss. Därför kunna vi icke heller binda oss genom något mänskligt program eller tankesystem. Och där vi sluta oss tillsammans till nytestamentliga församlingar, vilja vi icke, att man skall se på detta, som om vi hissade upp en *ny partifana*, utan vilja vi därmed endast efter bästa förstånd och för många tjäna förhandenvarande behov. Vi vilja oavbrutet vara så till sinnes, att vi äro redo att *offra* ifråga om åskådningar, arbetsmetoder och inrättningar allt, som måste offras, för att Herren skall komma till sin fulla rätt bland sitt folk. Dock kunna vi icke därvid låta oss kastas och kringdrivas av människor (Ef. 4:14) utan måste gå den väg, som Herren klart och tydligt anvisat oss i sitt ord, även om vi på grund därav till en tid bliva missförstådda av många av våra bröder. Men uti vår kärlek till dem skall detta icke vålla någon förändring. Och städse vilja vi vara villiga att lyssna till tydliga, klara grunder ur skriften eller det upplysta förnuftet.

GUDS ORD — VÅRT RÄTTESNÖRE,
JESU SINNELAG — VÅR
DRIVKRAFT,
DEN HELIGE ANDE — VÅR
LEDARE.